

OLKAA PYHÄT

"Olkaa pyhät, sillä minä, Herra, teidän Jumalanne, olen pyhä." (3.Moos.19:2)

Löydämme Raamatusta satoja pyhyttä käsitteleviä jakeita. Jo tämän määränkin vuoksi voimme päätellä, ettei kyseessä ole mikään vähäpätöinen tai "olankohautuksella" ohitettava asia.

Olet varmaan kuullut myös kommentteja ihmisten kielenkäytössä: "se nyt on sellainen pyhä," tai "tarviiko sitä aina pyhistellä." ja "yrittääkö se olla jotenki pyhempi..." jne.

Itse asiassa juuri pyhyteen meitä käsketäänkin, kehoitetaan ja kutsutaan useassa eri Raamatun paikassa – tarkoittaen ennen kaikkea, että alkaisimme elämään puhdasta ja Herralle pyhitettyä elämää.

Ehkä tämä asia pitäisi nostaa jälleen omaan arvoonsa kaiken muun "hurskastelun" ja tekopyhyiden seasta.

Lähtökohdaksi on hyvä asettaa ajatuksen siihen, että Jumala on pyhä ja Hän tahtoo tehdä myös ihmisestä pyhän.

- "Toisinsanoin on hyvä ja luvallista tulla pyhäksi." -

Saamme ja meidän tulee siis pyhittyä. Käytännön elämässä kasvamme kukin pyhyiden alueilla omalla paikallamme ja aivan omaa tahtiamme.

- Käyn läpi tätä aihetta neljässä osassa. En yritä selittää kaikkea, mutta toivon, että hahmotat kanssani paremmin pyhyiden olemusta ja sen tärkeyttä. -

Aiheen viittauksia Raamattuun löydät internetin osoitteesta:

<http://www.netikka.net/pasi.kallio/Pyhawindows.htm>

Osa 1. PYHÄ

Mitä sana PYHÄ tarkoittaa?

Pyhittäytymistä voi luonnehtia sanoilla; erottautua jostakin tai jotakin varten. Käytännössä voimme erottautua maailmallisista riennoista, himoista ja syntisestä elämästä liittoutuen Herran kanssa. ("Herralta pyhitetty").

Lisäksi pyhyiden olemuksia ovat puhtaus eli synnittömyys, kirkkaus, jalous, vakaa eli horjumattomuus, arvokkuus, kunniallisuus. Lisäksi sitä voi olla tunteissa, esimerkiksi pyhässä pelossa tai ihastuksessa. – Pyhän tai pyhyiden voi niin ikään tuntea.

Pyhyiden vastakohtia taasen ovat saastaisuus, syntisyys, ahneus, kaikenlainen haureus ja irstaus ja jumalattomuus tai epäjumalanpalvelus.

Olemukseltaan voi olla pyhä, tai pitää jotakin pyhänä, tai sitten jokin voi pyhittyä tai vastaavasti saastua.

Pyhyiden kohteita voivat olla Jumala, henki, enkeli, ihminen, veri, nimi, tekeminen, työ, käytös, palvelus, paasto, mieli, esine, lahja, vaatteet, uhri, alttari, asunto, taivas, sana, kirja, paikka, tie, matka, aika, juhlapyhä, kokoontuminen, musiikki, ruoka, vesi jne.

Pyhyttä voimme nähdä hengellisinä tai sitten ajallisina arvoina. Hengelliset arvot pyrkivät jalostamaan ihmistä ja suhdetta Jumalaan, kun taas maallinen pyhyys saattaa olla materialismia, esim. kullattuja temppeleitä ilman Jumalan läsnäoloa. Toisaalta taasen voimme nähdä näiden symbolista yhteyttä vanhan testamentin pyhissä esineissä. Esimerkiksi Liiton arku kertoo meille suuren Jumalan pyhydestä siinä, että ihminen kuoli välittömästi hänen koskiessa tähän pyhään arkkuun.

Edelleen oli pyhiä astioita ja vaatteita, joille määrättiin huolehtijat ja valvojat. Voimme ajatella niiden symbolisoivan uuden testamentin ja nykyisenkin ajan ihmisen sisäisen "astian" eli sydämen puhdistamista. Käytetään myös kielikuvaa: "vaatteiden valkaiseminen Karitsan Verellä."

Uskon, että tämä kaikki kuului Jumalan kokonaisvaltaiseen suunnitelmaan näyttää ensin itsensä, kirkkautensa, kiivautensa ja julmuutensa - ja sitten rakkautensa ja puhdistavat uhrimenot - kunnes tuli aika asettaa kertakaikkinen pyhä ja erotettu uhri pyhittämään ne, jotka uskovat Jeesukseen Kristukseen.

Created By Pasi Kallio

...Jatkoa seuraa viikolla 45